

BORSSZEM JANKÓ

● 8 ●
3174. SZÁM

SZERKESZTI:

Molnár Jenő

BUDAPEST, 1931 ÁPRILIS 15 * HATVANNEGYEDIK ÉVFOLYAM

COTY

puder, parfóm, ruzs felülmúlhatatlan

A kalapácsos gyilkos nekünk adta

a legszenzációsabb intervjúját

Riadalom a biztosítóknál:

terjed az öngyilkoltatás járványa

Pesti vezérigazgatók -

a zsinagóga lőtávolán kívül

Bethlen, Jób és Roboz tíz éve

Móra Ferenc:

„Hogy bukott meg Nigron generális“

Ára 50 fillér

PALEMA

Most már csak ez van hátra!

Imádott és művelt közönségünk kifinomult idegeit minden nap **egy-egy raffinált kegyetlenséggel elkövetett rablógyilkosság**

olyan részletes leírásával zsongítjuk el, amilyenhez hasonló sem a legkultúraltabb Amerika, sem a legsötétebb Afrika egyetlen napilapjában sem található.

Rendőri riportereink oly művészi tökélyre vitték csodált mesterségüket, hogy

hazánk művelt rablógyilkosai és minden hájjal megkent merénylői is kalaplevéve beszélnek róluk.

Hiszen alig születik meg a bűn, a mi riporterlángelméink — a zsenialitástól szintén csöpögő detektívek segítségével — tíz, húsz és harminc nyomtatott hasábon röpítik el palotába és kunyhóba a rablógyilkosságok és hasonló merényletek remek leírását. Minden szenzációs regényt és filmet nélkülözhetővé tesznek a mi rablógyilkos riportjaink.

Nagy áldozatokkal sikerült olyan megállapodást kötnünk a mélyen tisztelt rablógyilkos-jelöltekkel,

hogy bűncelekményeik elkövetése után *először a mi lapunknak jelentik telefonon* a rémtettet és annak olyan körülményeit, amelyeket a saját jól felfogott érdekeik veszélyeztetése nélkül közölhetnek. Aki tehát friss, alapos és izgalmas olvasmányt akar, vásárolja meg naponként a mi lapunkat.

A balesetek, az öngyilkosságok, a családirtások és a sport izgalmas krónikája

szintén bőséges helyet talál lapunkban, amely az abszolút művelt, a minden nyugati kultúrembernél műveltebb, finnyás ízlésű és kritikájú férfiak és nők legkedveltebb orgánuma.

Személyi híreink, társadalmi pletykáink, az arisztokrácia, a plutokrácia és a színházi világ botrányai

terjedelmes ismertetésben kerülnek példátlanul előkelő, hallatlanul művelt közönségünk elé. Mindamellet nem feledkezünk meg

a politikai, gazdasági és kulturális élet eseményeiről sem,

amelyek számára *mindig van néhány sor* lapunkban. Hogy ezt a néhány sort olvasóink meg is találhassák, előzékeny kiadóhivatalunk minden előfizetőnket *egy nagytűvel lepi meg*. Az irodalom és tudomány iránt érdeklődőknek pedig elsőrendű szemorvos által rendelt *szemvízzel és csepentővel szolgálunk*, hogy az apró betűk böngészése közben szerzett *gyulladást mielőbb kiheverjék*.

Az adósság

— Hallja, Kovács úr... Már egészen megfeledezett róla, hogy három hónappal ezelőtt húsz pengőt adtam magának — egy hónapra? Micsoda dolog ez?

— Pardon, én nem felejtettem el! Csak azt hittem, hogy maga felejtette el.

Templom előtt

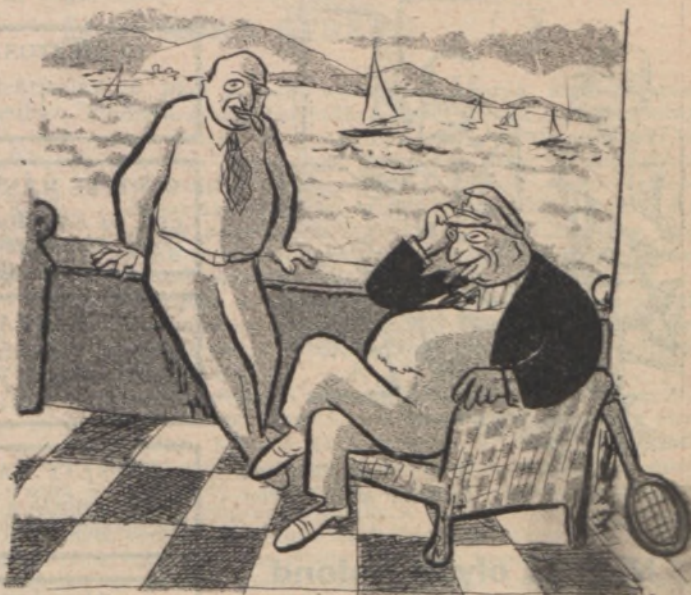
— Barátom, még ilyen se láttam! Egy rendőr ép most vezetett ki egy menyasszonyt a templomból.

— Halhatlan! És nem akadályozták meg?

— Nem lehetett. A saját menyasszonya volt.

Lőtávolon kívül

— Pesti vezérigazgatók a Rivieran —

— Mit szólsz ahhoz a pesti merénylőhöz, aki a dohányuccai zsinagógában lövöldözött?

— Csak örült lehet. Husvétkor gazdag zsidókra vadászik Pesten, pláne a templomban...

EGYSZEREGETY...

Egyszer egy, az egy,
Üzlet tönkremegy.

Kétszer kettő négy,
Te is tönkre mégy.

Kétszer három hat,
Szomszédod is matt.

Háromszor négy tizenkettő,
Boltos volt és készen lett ő.

Háromszor három kilenc,
Adót ha vallsz: füllentsz.

Négyyszer öt, az húsz,
Szörnyű kamat nyúz.

Négyyszer hat, az huszonnégy,
Van azért itt haszon még.

Négyyszer nyolc, az harminckettő,
Szintén hadikölcsönt vett ő.

Négyyszer kilenc harminchat,
A közmunka cammoghat.

Ötször nyolc, az negyven,
Sok van már a begyben.

Hétszer hét, az negyvenkilenc,
Népkonyhára jár az ingyenc.

Nyolcszor hét, az ötvenhat,
A Bé-lista szörnyen hat.

Nyolcszor nyolc, az hatvannégy,
A „Markó”-ba gyakran mégy.

Nyolcszor kilenc hetvenkettő,
Autós úrból kalauz lett ő.

Kilencszer kilenc nyolcvanegy,
Hol vagy sonka, borjúszegety?

Ezerszer ezer millió,
Ujjé, Pesten élni jó!

Budapest — Lajosmizse

— *Micsoda? ... Maga biztosítva van baleset ellen? ... Lesheti, hogy agyonverem!*

Nem is olyan bolond

Kedves Borszem Jankó! Az Erzsébetvárosban sűrűn látható egy réveteg nézésű, szánalmas ember, aki apró pénzádományokat gyűjt a maga számára. Még a kevésbé tehetősek is szívesen adnak pár fillért a félkegyelműnek. Egyszer valaki évődve azt mondta neki:

— Nézze, maga még fiatalember... Mért vesződik ennyit, mért nem nősül meg inkább?... Mindig kaphat egy nő ezer pengővel, aki magához megy.

— Ha egy nő ezer pengőt ad nekem, az biztosan bolond... És miért vegyek én el egy bolond nőt? — felelte a bolond.

Német vicc

Az iskolában azt kérdezi német órán a tanár:

— Fiúk, ki tudja megmondani, mi a különbség a *Waise* és a *weise* közt?*

— Én, tanár úr, — jelentkezik Móricka. — *Waise*, *ai*-vel írva, azt jelenti, hogy a gyermeknek nincsenek szülei. *Weise*, *ei*-vel írva, annyit jelent, hogy a szülőknek nincs gyermeke.

* Németül nem tudóknak: *Waise* = árva, *weise* = bölcs.

Dr. Kajdacsy szakorvos
VIII, József körút 2
Rendel: 10-4 és 7-8-ig vér-, bőr- és nemibetegeknek

A BORSSZEM JANKÓ NYILT-TERE

(Az e rovatban közöltekkért nem vállal felelősséget az — azószerkesztő.)

LEGBIZTOSABB IRTÓSZER

az új választási metódus. Tessék a „Bethlen” védjegyre ügyelni.

ÉLET- ÉS MANDÁTUMBIZTOSÍTÁS

csak az *Első Magyar Általános Egyeséges Biztosítónál* eredményes.

MAGYAR FÜRDŐK

tömeges látogatásáért küzdő propaganda-cikkeket jutányosan szállít *Fő-szerkesztő*. Cím: Brioni (Itália).

VESZETT KALAPÁCS NYELE

megtekinthető a budapesti, ceglédi és kecskeméti rendőrségen.

KEVESET HASZNÁLT

kofferhoz egy hozzáillő nő kerestetik. Válaszokat Schreiber névre a podgászkiaadóba kérek.

JÓ ÁLLAPOTBAN LEVŐ

bársonyszékét nem cserélné el semmi pénzért Bethlen István.

ELCSERÉLNÉ

cugos lakását egy cugos-cipőre B-listás szellemi szükségmunkás.

R E X

villamossági, műipari és lakberendezési
üzlet
V., Dorottya ucca 9
Telefon: 824-94

Csillárok minden stílusban és kivitelben. Magyar, német, francia, angol és japán műipari árúk.

HOMAN gáztűzhelyek, mérsékelt árak.

Hogy bukott meg Nigron generális

írta: MÓRA FERENC

Régi békeszerződésekből akarok kiállítást rendezni a kultúrpalotában, hadd lássák a népek, hány-szor hívták bizonyosságul a világ hatalmasai ezer év alatt az Istent arra, hogy nem lesz többet háború. Sok munkával jár a dohos kötetek előkeresgelése, amiket tán senki se nyitott ki száz-kétszáz év óta, amikor nyomtatták őket, közben ráért eszembe jutni annak a különös béketraktának a története, aminek Nigron generális volt a hőse.

Csak a magyar kortársai hívták Nigronnak. A becsületes neve Caraffa volt. (Már amennyiben magyar ember valaha is becsületes névnek mondhatja a Caraffát.)

Gerosimo Caraffa, Marchese di Montenegro, a német-római szent birodalom hercege, Aragónia vicekirálya, stb. E nagytekintetű úr nem tévesztendő össze a magyar közélet másik régi jelesével, az eperjesi hóhérrel. Az majd száz évvel később, a teveszajú Leopoldus császár szolgálatában szelidítgette a magyarokat. Ez a Nigron generális a nem kevésbé kegyeslelkű II. Ferdinandus kedves embere volt s a harmincéves háborúban szerzett dicsőséget az osztrák hadvezetésnek. Nem volt méltatlan elődje a későbbi korok császári generálisainak. Sokat megverték, de sohase anélkül, hogy okát ne tudta volna adni. Mindig kimutatta, hogy az ellenségben volt a hiba, amely csak azért győzött, mert fogalma se volt a haditaktikáról.

1623-ban is ilyen tudatlan hadi vezérrel akadt össze a generális: Bethlen Gáborral. Az erdélyi fejedelem nem szégyelte elfoglalni egész Felsőmagyarországot, sőt Bécsben már az a hír járta, hogy egész odáig méné háztűznézőbe. A császár elküldte a családját egy kis levegőváltozásra Németországba, csak a legcsúnyább lányát tartotta otthon, akiről a tapasztalatok alapján föl lehetett tenni, hogy minden kéréssel visszafordul tőle. A fejedelem fogadására pedig elküldte az ármádiáját Nigron generállissal, aki igen fogadkozott, hogy kifordítja a bundájából az erdélyi eretneket, akinek a tökéletlenségéről mindenféle anekdoták keringtek az udvarnál. Például hogy amikor Holicsot ostromolta, ahelyett, hogy a hadiregula szerint a főhadiszállásra csibukozott volna, mindig ott nyargalászott a vár alatt és kitette magát az öreg-golyós tarackoknak. Szólongatták is hátra az úri rendek eleget, de a fejedelem nevetve ellegyintette őket magától.

— Nini urak, hát nem tudjátok, hogy a császár földjén járunk? Itt pedig nem úgy van, mint mifelénk. Vagy hallottátok azt valaha, hogy az fölséges császár vagy valamelyik főembere fejvel szaladt volna neki az golyóbisnak? Itt csak az alrendű népeket éri veszedelem.

Nigron generális nagyon kötötte az ebet a karóhoz. Majd megneveli ő ezt a tatár fajzatot, aki ilyen illetlen tréfákat enged meg magának a császárról és a nagy vezérkarról.

Úgy látszik azonban, megint az volt a hiba, hogy Bethlen Gábor nem végzett hadiakadémiát, csak úgy parasztikusan hadakozott. S úgy beszorította kis seregével a négyszerte nagyobb ármádiát a morvameneti Hodolin várába, mint valami gérfogóba.

Három hónapig állta Nigron generális az ostromot, akkor elfogyott az ennivaló s traktára kellett venni a dolgot, ahogy akkor nevezték a békétárgyalást. Persze engedélyt kellett rá kérni a császártól. A császár mindent rábízott a generállisra, csak azt kötötte a lelkére, hogy kellő méltósággal viselje az ő képét.

Hát hiszen abban nem is volt hiány. Hajnaltól délután három óráig öltöztette magát a Nigron generális s minden aranyat, vasat, csipkét, bársonyt magára rakott, amit az udvari ceremónia ilyenkor megkívánt. Nápolyban nevelkedett úri ember ugyan kívülről is tudta az ilyesmit, de azért most hopmesterrel ellenőriztette

magát a nagyúr. Előkelő embernek mindig sok az ellensége s nagy baj lenne abból, ha az udvarnál besúgnák, hogy a császár képe elspórolt félrőföt a barabanti csipkéből. Azt is könyvből nézték ki, hogy hány herold hány lépéssel fusson a homo regius lova előtt s mekkora legyen a distancia a lova farka és a kíséret közt. (Ez a ceremóniás könyv is megvan a Somogyi-könyvtárban, nem is egy kötet, hanem kettő. Majd megnézheti jövő vasárnap, akinek kedve telik benne, a mázsás salabak-tereket, amik még azt is törvénybe foglalták, mikor hányat szabad és mennyit szusszanni.)

Bethlen is kiöflözött regula szerint a traktára s ahogy a várkapu megnyílt, ő is megindult a kíséretével. Mikor már csak ötven lépés volt a distancia, a kíséret elmaradt s a két úr megindult egymás felé, lóháton. Amint megközelítették egymást, mind a ketten egyszerre rántották meg a kantárszárát. Megállt a két ló mereven és Nigrón gögösen szegte fel a fejét. Mi lesz most? Csak nem gondolja az eretnek, hogy előbb a császár képe száll le a lóról?

Bethlen elmosolyodott és egyik lábát kihúzta a kengyelből. Erre aztán a császár képe is fintorított egy kis mosolyt és leugrott a lóról, ami nem is esett nehezeire, mert vakarcs kis ember volt. A fejedelem ebben a percben visszadugta a lábát a kengyelbe és egy kicsit megemelte a jobbját. Erre megszólalt síp, kürt, trombita s percekig ropogott a salve.

Nigrón generális zavarodottan támolygott oda a fejedelemhez és hebegve nyújtott neki kezét:

— Én... a császár képe vagyok...

— Én Erdély fejedelme vagyok — nyújtotta le a kezét Bethlen és az egész béketárgyalás alatt lóhátról beszélt a császár gyalogos képével.

A trakta elég jól ütött ki Nigrónra, szabadon vonulhatott el egész seregével, de az udvarnál olyan diszgráciába esett, amit nem hevert ki többet. Mire Bécsbe ért, az a hír várta, hogy leteheti a tollas botot és visszavonulhat a polgári életbe. Soha többet nem bocsátották meg neki, hogy az erdélyi vajdával szemben gyalog képviselte a császár öszentsége képét.

Ha lett volna már akkor hivatalos lap, az bizonyosan legkegyelmesebb felmentő kéziratot közölt volna valami ércfityegővel megszépítve. Így azonban csak Kemény János jegyezte föl memoárjaiban az esetet, aki később maga is látta Bécsben az elcsapott hadvezért.

— Ott tekergett, büszkélte egy szép fraucimer után, az ki, elhiszem, adományaért az mi jó szócskát adott s kedveskedett neki, mert egybíránt rút, fekete, himlőhelyes és vén ember is vala és így csak azon despektusban marada haláláig....

A nagy évfordulón

Bethlen: Mit kívántok ezen a szép napon, drága híveim?

Képviselek: Csak annyit, hogy tovább froghassunk a Te Napod körül.

Nagyapa: Na, mit kell mondani, Pistike?

Pistike: Addig éljen a nagypapa, amíg a Bethlen báci minisztejnöt majad!

Minden eddiginél szenzációsabb intervjú a kalapácsos rablógyilkossal

A világ összes Sherlock Holmesjai nyilván gyászflórt tűznek a kalapjukra, hallván, hogy sikerült hazánkban egy újfajta emberi bűncselekményt fölfedezni: az *előzetes élet- és balesetbiztosítás után elkövetett ön-agyonverettetést*. Ilyen még nem volt! A bécsi Marek-ügy ehhez képest egy kiskaliberű kezdő öncsonkítási kísérletévé zsugorodik. Steinherz Rudolf, az egyszerű kecskeméti borkereskedő zsenialitása új lendületet adott a kofferes rablógyilkossággal már-már hanyatlásnak indult bűnügyi fantáziának. Detektívjeink, rendőri riportereink és lapkiadóink halóporában is áldják a hatalmas szellemű reformert.

De nem kevésbé előkelő helyet vívott ki magának a bűnügyi romantika terén *Fischl Frigyes* kárpossegéd is. Ez a tizenhétéves fickó korát meghaladó intelligenciával érezte meg a Steinherz-féle újítás világraszóló értékét és nem habozott feláldozni magát a nagy és nagyszerű ügyért. Érthető, ha egész riporteri és fotóriporteri gárdánkat mozgósítottuk, hogy Budapestre érkezésekor illő dísszel fogadják. (*Feld Mátyást*, aki ez alkalomból külmunkatársnak jelentkezett, óvatosan kikapcsoltuk a küldöttségből.)

A pályaudvaron csak üdvözölni volt szerencsénk a fiatal embert, átadva neki a lapkiadók és újságárusítók hála nyilatkozatát, hogy ezekben a nimolista időkben a példányszám emeléséről gondoskodott. Maga a beszélgetés a főkapitányság épületében folyt le. Itt adjuk szó szerinti, saját ujjunkból kiszopva:

— Mi indította magát a kalapácsos merénylet elkövetésére?

— Steinherz Rudolfot, mint a neve is mutatja, keményszívű embernek tartottam. Többször volt alkalmam beszélgetni vele és akkor azt is megállapítottam, hogy nemcsak keményszívű, hanem keményfejű ember is.

— Maga kárpos, ugy-e?... Nos, akkor tudnia kell, hogy kárpos kezében a kalapács arra való, hogy szögeket üssön vele.

— Csakugyan... Ez nekem is szöveget ütött a fejembe, de — gondoltam — Steinherzet megkímélem a szögektől. Különbösen is takarékos ember volt. Azt mondta, nem akarja szaporítani az ön-

gyilkoltatás költségeit ezekben a nehéz időkben. Sokat panaszkodott a rezsi miatt.

— Szóval maga megmarad amellett, hogy Steinherz bízta fel magát, hogy verje őt agyon.

— Kérem szépen, a dolog úgy volt, hogy Steinherz már évek óta nem hagyott élni evvel a dologgal. Sokszor mondta, hogy neki nem imponál az öngyilkosság. Ez valami egészen közönséges dolog. Már mindenki csinálja. Tettség tudni, útálta a sablont. Neki valami extra kellett. Nagy gourmand volt szegény... Szerette a finom dolgokat...

— Kalapáccsal agyonveretni magát... ez olyan finom dolog?

— Ha nem kívánta volna olyan nagyon, mért engedte, hogy tizenegyet vágjak rá?

— Mert biztosan elvesztette az eszméletét már az első után. Maga talán azt hitte, hogy ráhagyta a többit?

— Természetesen. Aki egyszer az én kalapácsütésemet megkóstolja, az a másodiknál már meg se mukkan, úgy ízlik neki. A hatodik ütésnél mégis magához tért. Azt mondta: „Drága fiam, a te kezdet aranyba kell foglalni. Csak üss tovább!” Ilyen jószágos atyai szavaknak nem lehet ellentállni, ugyebár? A kilencedik ütés után hálásan szorongatta a kezemet, de a tizedik után elengedte. Már megijedtem, hogy valami pacnit csináltam és talán nincs velem megelégedve. Akkor még egyet sujtottam rá. Boldog sóhajjal mosolygott rám. Csak igazi jótevőjére tud így mosolyogni, ilyen szelíd szemmel, ilyen gyermeki arccal az ember.

— Na és mit csinált azután?

A rablógyilkos egy-két pillanatig zavartan hallgatott, egy „slukk” Memphist kért, majd ismét megszólalt:

— Azután kérem, olvastam az estilapokban a gyilkosság történetét. Nagyon szépen köszönöm az uraknak azt a sok szép mesét.

— Köszöni?... Mese?... Hogy értük ezt?

— Hát tetszik tudni, így tudtam meg tulajdonképpen, hogy miféle maszlagot adjak be a rendőrségnek.

Ezzel a világ legszenzációsabb intervjúja véget ért.

BORSSZEM JANKÓ A SZÍNHÁZBAN

A Vígyszínházban - táncrevü, a Magyar Színházban - Folies Caprice, a Fővárosi Operettszínházban - tolvajkirály

A magyar színműirodalom és színművészet, hála korunk nagy direktorainak, a fejlődés eddig soha nem tapasztalt magaslatára jutott.

Például a Vígyszínházban, ahol egy évvel ezelőtt még hét olyan színdarab-ös felmutatását követelték a magyar szerzőtől, amely más színházokban sikert aratott, az „egyhangú” prózától eljutottak — *Latabár* Kálmán táncos lábáig. *Molnár* Ferenc és *Hegedüs* Gyula színpadán motorkerékpáros félbolondok és félmegtelen görölök szaladgálnak. Kint az uccán viszont tehetséges írók szaladgálnak. Nem tudni, mért félnek tőlük, szegényektől. Hiszen már ezek is olyan mezelenek, mint a görölök: bátran be lehet mutatni őket.

A Magyar Színházban három felvonáson keresztül ismert operaáriákkal és hasonlóan ismert malacságokkal mulattatják a népet. Két Vaszary ügyeskedik a *Folies Caprice* fénykorát is elhomályosító darabban: *Piroska* és *János*. De *János* helyett állandóan „farkast” mondanak a színpadon. Mert ez olyan vicces. *Z. Molnár* László remekül játszik egy szemtelen inast. Néhány színészinak viszont urat és úrnőt játszik.

A Fővárosi Operettszínházban *Giovanni*, a „tolvajkirály” artista produkálja magát. Hát már az is szenzáció, hogy egy operettszínházba tolvajok járnak?... Régen tudjuk.

A rossz felvonás

A Magyar Színház igazgatói irodájába beállít egy ifjú drámaíró és a benyújtott darabja iránt érdeklődik.

— Kérem, — mondja *Bárdos* igazgató — elolvastuk a darabját és az a véleményünk, hogy az egyik felvonás egészen rossz.

— Oh, azon segíthetek, — mondja az ifjú — majd átírom.

— De egy baj van, — mondja *Bárdos*.

— Micsoda?

— Az, hogy én is egy más felvonást tartok rossznak, a *Juhl* igazgató úr is egy mást és a *Bródy* igazgató úr is egy mást.

A művésznő és a „Nagymama“

A Nemzeti Színház egyik fiatal szerepeket játszó, de már nem naivakorban levő művésznője visszaadta a felújításra került „Nagymamá”-ban kapott szerepet.

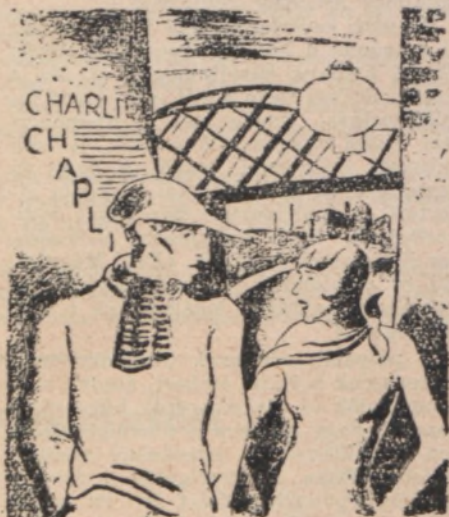
— Ugyan miért tette ezt? — találgatták a kollégák a kiskapuban.

— Az ok régi keletű, — jegyezte meg valaki.

— Hogy-hogy?

— Ott kezdődött a dolog, — folytatta a rosszmájú tag — hogy önagysága a premieren összeveszett — *Csiky* Gergelyvel...

Chaplin-film: „Nagyvárosi fények“

A fiú: Jó, bemegyek. De kikötöm magamnak a sex appeal.

A leány: Meg van bolondulva?... Chaplin és sex appeal?

A fiú: Ugyan! Ki beszél a „Nagyvárosi fények”-ről? Én arra a nagyvárosi homályra gondolok, ami a moziban van.

HYPEROL szájvíz
tabletta

ideális száj- és toroköblögető

Sex appeal

— Téged vonz ez a nő?
 — Nagyon. Nem látod, milyen remek
 sekszepil-je van?!

Péntekeste a Dob uccában

— Mit csinálsz, Adolf? Meg vagy bo-
 londulva?
 — Hát nem látod?... A templomba
 készülök.

MAGA CSAK TUDJA SALAMON BÁCSI

...mit jelent az, hogy
 Gömbös Gyula minisz-
 ter csak mint Gömbös
 Gyula politizál, de mint
 miniszter nem?

— Hogyne tudnám!
 — felelte *Seiffensteiner*
 Salamon bátyánk, mi-
 közben rágyujtott egy
 illatos Palatinusra. — Olyan ez, mint a
 Spitzkopf esete. Spitzkopf, aki könyvelő
 volt, egy napon éppen csokolózott a fő-
 nőkének a feleségével, mikor betoppant
 a főnök.

— Hallja! — rivált rá a könyvelőre
 — ezért fizetem én magát?

— Pardon, — tiltakozott indignálódva
 Spitzkopf — erről szó sincs. Ezt én in-
 gyen csinálom.

Na és mit gondol, Salamon bácsi, segí-
 tenek-e a munkanélküliségen azok a
 folytonos ankétezesek?

— Erre is van egy anekdotám. A szó-
 rakozott orvosprofesszor elgondolkozva
 lép be a klinika kapuján. Itt elébe lép
 egy toprongyos öreg koldus és reszkető
 hangon így szól:

— Nagyságos uram, segítsen rajtam,
 a családom már két napja éhezik...

A professzor úr megáll, aztán jóságos-

san így szól:

— Na, mutassa a nyelvét!

Most, mikor olyan érzékeny minden
 szereplő ember, hogyan lehet mégis a
 szemükbe mondani az igazat?

Mingyárt felelek rá. Egyszer a Blitz
 azt mondta a Zornnak: „Te bolond!” A
 Zorn nagyon dühös lett és bepörölte a
 Blitzet. A bíró pénzbüntetésre ítélte.
 Blitz odalépett a bíróhoz és azt mondta
 neki:

— Kérem, bíró úr... és ha ez a Zorn
 csakugyan egy bolond, akkor se szabad
 neki megmondani?

— Nem — felelte a bíró.

— És ha azt mondanám neki: bölcs
 ember, ezt szabad?

— Persze — felelte a bíró.

Mire a Blitz elköszönt:

— Alászolgája, bölcs bíró!

Még egy kérdést, Salamon bácsi...
 Mi lenne, ha megszüntetnék a népjóléti
 minisztériumot?

A hittanító felszólítja Mórickát a ne-
 gyedik elemiben:

— Mondd meg nekem, Móricka, mi
 történik akkor, ha a tizparancsolatból
 egyet megszegünk?

Móricka gondolkodás nélkül feleli:

— Marad kilenc.

Együttes intervjú 3 jubilánssal

Bethlen István, Jób Dániel és Roboz Imre az elmúlt tíz évről és a jövőről

Abból az alkalomból, hogy *Jób Dániel* és *Roboz Imre* tízéves vígszínházi igazgatói működése összeesett *Bethlen István* gróf miniszterelnökségének tízéves fordulójával, a *Borsszem Jankó* utólérhetetlen tudósítója együttes intervjút csinált a három jubilánssal. A kérdéseket úgy adtuk fel, hogy az illusztris férfiak bármelyike a hatásköri túllépés veszélye nélkül hozzászólhatott, amint alább olvasható.

Kérdés: Mit tapasztaltak az elmúlt tíz esztendő alatt? Mi kell a közönségnek?

Bethlen (Khedivét szí): Rövid őszi-téli szezon, hosszú nyári szünet.

Jób Dániel: Ujabban minálunk is.

Kérdés: Speciálisan mi az, amit nem kívánnak programba venni?

Bethlen: A titkos.

Roboz Imre: Mi viszont programba vesszük a Titkost.

Kérdés: Elegendőnek tartják-e, ha egy rezsimnek egyetlen férfisztárja van?

Bethlen: A magam részéről feltétlenül.

Jób Dániel: Ha megelégszik miniszterelnöki fizetéssel, mi két-három férfisztárt is hajlandók vagyunk felleptetni.

Kérdés: A repertoár-műsor hívei-e az urak, avagy az en suite-műsornak?

Bethlen: En suite kell adni mindent. Aki például tíz évig egyfolytában tartja műsoron a „Konzolidáció”-t, az nem bukhatik meg.

Roboz Imre: Nekünk, fájdalom, nincs ilyen vonzó produkciónk. A közönségnek, ha fizet, nagy igényei vannak és a változatosságot szereti.

Kérdés: Mit szól ehhez a miniszterelnök úr?

Bethlen: Én is teszek koncessziót a közönségnek. Bud János például az elmúlt tíz év alatt négyféle szerepben lépett fel: volt közlelmzési miniszter, az-

tán pénzügyminiszter, gazdasági főminiszter és végül kereskedelmi miniszter. Vagy: Gömbös Gyula volt radikális szélsőjobboldali, aztán mérsékelt jobboldali, aztán egységspárti, végül miniszter. Sőt: századosi szerepköréből is kiemeltük és tábornoki szerepben léptettük fel. A nép szórakoztatásáról valóban gondoskodni kell.

Kérdés: Mi az urak véleménye a kritikáról?

Jób Dániel: Attól függ. A jó kritikát szeretem. A rosszat nem olvasom el.

Kérdés: Honnét tudja akkor, hogy rossz?

Roboz Imre: Mert azt én olvasom el és megmondom neki.

Bethlen: Én sem a jó, sem a rossz kritikát nem olvasom el. Fejből tudom, mely lapokban jelenik meg a jó, melyekben a rossz kritika. Azt is tudom előre, mit írnak rólam. A jó kritikát pláne tudom előre.

Kérdés: Hogyan kell a vad kritikuskokat megfélemlíteni?

Jób Dániel: Ugy, hogy az ember műsorra tüzi őket. Akkor csúnyán megbuknak és elhallgatnak.

Bethlen: Én nagyon szeliden kezelem őket. Az ő lapjaikba iratok vezércikkeket a miniszterekkel.

Kérdés: Nem félnek a bukástól?

Roboz Imre: Színházban nem fél az ember a bukástól. Csak megijed tőle.

Bethlen: Én már többször meg akartam bukni, de a barátaim nem engednek. Ők tudniillik nagyon mélyre esnének s ezért görcsösen ragaszkodnak hozzám.

Kérdés: Mit várnak a jövő szezonról?

Bethlen: A tizenegyedik miniszterelnöki évfordulót.

Jób Dániel: A tizenegyedik angol vígjátékot, amely megbukik. (M. J.)

Olecsóbban, mint bárhol
vehet a gyártónál,

Nedelko Sándornál

Budapest VII, Károly körút 15. sz.

90 éves cég

hátizsákot

minden méretben és formában,
továbbá **ponyvát, sátrat,**
zsákot és gazdasági köte-
leket stb.

HUSVÉTI CIKK *)

Deák Ferenc szegény hazánkról
Egykor husvéti cikket írt.
Azóta minden toll ficánkol,
Ha érez langy tavasz-zefírt.

Csöpp államférfi-epigónok
Az ünnepet csak úgy lesik...
De amilyen kossuthi szónok:
Deáknyi író mindenik.

Husvétkor nálunk két divat van:
Sok locsogás, bő locsolás.
A vízenyős szó-zuhatagban
Csak úgy virul a záptojás.

Locsognak ők s ajkuk lebiggyed,
Mímelve bölcsét, játszva színt,
Ó, egyik sem Deák, ne higgyed,
Inkább Deákné vászna mind.

Mi mást kívánunk. Oly jövődöt,
Mikor a frázisok picik,
Viszont a boltban lesz kelendőbb
Husvétkor a husvéti cikk.

Mikor nem kell a szóvirág majd,
De olcsóbb lesz a kelvirág,
S pirostojás felé ha vágy hajt,
Nem kér a bank garanciát.

Mikor a sonka, mit szeretnek
Nők, férfiak, nagyok, kicsik,
Pont annyi példányban jelen meg,
Ahányban egy husvéti cikk.

MOLNÁR JENŐ

* A Magyar Hírlap húsvéti számából.

À la Steinherz?

— Szervuszatok drágáim...

— Samu, aztán ne feledd el... A kaplácstot abba a kis kofferbe tettem, amit a Mari az állomásra vitt.

Újfajta biztosítás

— Voltál a biztosítónál?

— Igen. Képzeld, egy nyomtatványt tettek elém, amelyen köteleznem kellett magamat, hogy amennyiben meggyilkolnak, nekem kell bizonyítani, hogy az nem a saját kívánságomra történt.

A JUBILÁLÓ BETHLEN
érajának legmaradandóbb emléke

EGYSÉG
KONSZOLIDÁCIÓ
PAKTUM
EGYEZMÉNYEK
LILLAFÜRED
BOLETTA
VILÁGJELENSÉG
FEJBÓLINTÁS
VADÁSZATOK
KÖLCSÖN
FELHŐKARCOLÓ

Römiiparti Strasser és Könignél

A Strasser és König vezérigazgatójához römizés közben így szólt a partnere:

— Volt egy Dámám és egy Königem.

— Nekem meg egy Strasser és Königem, — sóhajtott a direktor.

Rajta akarnak kifogni?

BÚNKRÓNIKA

Rassay: A *Pesti Hírlap*-ban Harsányi Zsolt tollából azt olvastam, hogy nagyon jó embernek tartod magadat.

Bethlen: Tartom is.

Rassay: Akkor légy olyan jó és mondj le.

Bethlen: A kérésed parancs nekem. Parancsolni pedig nem hagyok magamnak.

Bőrönd és kalapács,
Kalapács és bőrönd:
Ettől izgul Buda,
Oktogon és Körönd.
Rémes gyilkosság itt,
Szörnyű gyilkosság ott:
Fene nagy riportok
Fütik az országot.
Óriás betűkkel
Hej, hogy pazarolnak!
Hogyha ma öt centi,
Tíz centi már holnap.
Oh, ha a jóra is
Volna ennyi ólom,
Lelkesednék bizony
Mink is szörnyű módon.

Mondjuk: ez is skót

Koldus állít be egy gazdálkodóhoz. A család éppen ebédnél ül.

— Nagyon éhes vagyok, — mondja a koldus.

— Szereti a hideg bablevest? — kérdezi a házigazda.

— Oh, igen...

— Akkor jöjjön holnap. Most még nagyon forró.

AMIN PEST NEVET

A gazdag Spenótfalvyék tizenhat éves fia német nevelőnőt kapott. Egy hónap után a papa kíváncsi az elért eredményre. Azt kérdezte a fiutól:

— Mondd meg nekem németül, mit csináltál ma reggel?

— Heute morgens habe ich mit dem Fräulein gelernt.

— Jól van. És aztán mit csináltál?

— Dann bin ich mit ihr spazieren gegangen.

— Jól van. Most azt mondd meg, mi történt tegnap este?

— Gestern abends war das Fräulein bei mich.

Az apa kijavítja:

— ...bei mir.

— Tévedsz, papa. Tegnap nálam volt. Tegnapelőtt este volt tenálad.

A kormánypárti klubban

— Kép a közeljövőből —

Titkár: Mi tetszik?

Választó: Egységspárti igazolványt kérek.

Titkár: És minek kell az?

Választó: Protekciónak. Be akarok jutni alkalmazottnak egy ellenzéki pártirodába.

Tragédia egy mondatban

— Hallom, Varga úr, ötlámpás rádiója van. Mibe került?

— A házi nyugalmamba.

Két plakát a pesti uccáról

ITTKOS ILONA
legközelebb
fellép
a Belvárosi
Színházban

ESTERHÁZY-
féle húsnemű
itt
jutányos áron
kapható

Ha ismét együtt lesznek ...

Grandi: Most, hogy tíz éve miniszterelnök a mi kedves Bethlen kollégánk, talán elárulhatná, mi a hosszú kormányzás titka.

Bethlen: Nagyon egyszerű. Kilenc évig el kell hitetni tudni, hogy az ember nélkülözhetetlen. Aztán már játék az egész.

Hipermodern apróhirdetés

Agyonvernék saját kívánságára jó módú úriembert, aki elhiszi nekem, hogy én elhiszem neki, hogy agyon akarja veretni magát. Cím: „Agyafúrt agyfúró”.

Párbeszéd az „Abbaziá“-ban

— Hogy piszkálják, támadják ezt a Móricz Zsigmondot a jobboldali lapok!

— Hát még ha nem Móricz Zsigmondnak, hanem Zsigmond Móricznak hívnák!

HADIK JÁNOS gróf, Budapest

Abból az alkalmából, hogy Bethlen István gróf tízéves miniszterelnöki jubileumát ünnepli, gratulálunk Excellenciádnak is, mint tízéves miniszterelnökjelöltnek.

BORSSZEM JANKÓ

A sajtó és a közönség

Szegény napilapok!... Hogy mi mindent kell kitalálniok a közönség kegyeinek megnyerése végett! Maholnap ott tartunk, hogy nem az olvasó fizet az újságért, hanem az újság fizet az olvasónak. Vagyis a közmondás, amely valaha így hangzott: „A pénz olvasva jó”, ekként módosul: „Az olvasó pénzelve jó”.

Pöstyéni párbeszéd

— Olvasta? A somogy megyei Ecseny községben törkölyfürdővel gyógyítják az ischiászt.

— Na és használ?

— Hát az ischiászosoknak sokkal többet ér Pöstyén, de az izsiásokoknak valószínűleg jó az a törkölyfürdő is.

Keckeméti töprengés

— A jó gyümölcsön kívül most már a finom gyümölcsünkről is híresek leszünk?

BORSSZEM JANKÓ KABARÉJA

KOHN ÉS GRÜN

I.

A Kohn és Grün: két jóbarát
Sok éve és sok éven át
Együtt kezdték, mint inasok,
Kicsiny kis vizesnyolcasok.
Ha rúgta Kohnt a főnök úr,
Grünnek is fájt az cudarul,
Úgy fájt az néki, jaj de úgy,
Nem ugyanott, de ugyanúgy,
S ha érte Grünt egy pár pofon,
Kohn vette azt direkt zokon.
Két jóbarát volt meghatón
A Kohn, a Grün, a Grün, a Kohn.

II.

Segéd együtt lett Grün meg Kohn,
Együtt osztottak rosszon, jón.
Külön hát miért küzdjenek? —
A gyűtt nyitottak üzletet.
A forgalmin és más adón
Közösen sírt a Grün, a Kohn.
S ha jöttek a hitelezők,
Együtt szaladtak el biz'ök.
Csődbe is együtt mentek, sőt
Markót is együtt ültek ök.
Két jóbarát volt meghatón
A Kohn, a Grün, a Grün, a Kohn.

III.

Együtt lettek egy szép napon
Szerelmesek: a Grün s a Kohn.
Együtt érezték a tavaszt,
S ketten szerették ugyanazt...
S hogy Kohnt választotta a nő,
Grün nem búsult, ő nem, nem ő.
A nő Kohn felesége lett,
S mikor megjött a kisgyerek,
Kitárta karját kacagón:
„Fiam!” szölt szívből fakadón
A Kohn, a Grün, a Grün, a Kohn.

HESZ FERENC

Az én esetem

(Régi ötlet nyomán)

A házasságtól borsózdott a hátam,
Mert sok-sok furcsa dolgot konstatáltam.
A házasságtól szörnyen iszonyodtam,
Mert nyakig ültem női viszonyokban.
De jött egy néni és azt mondta nékem:
„Magának való parthiem volna épen!...
Tudok egy lányt, miért legyen a másé?...
A konyhában olyan, mint egy szakácsné,
A társaságban dáma, jól szabott,
S a hálóban olyan, mint egy kokott.”
Én azt mondtam lelkesen:
Bravó, ez az én esetem!

Az elveimről így lettem végül
És ezt a nőt elvettem feleségül.
Gondoltam, hogyha nem is ő a legszebb,
De mellette majd szépen megöregszek.
Amíg csak élek, pompás lesz a kosztom,
Öröm és bánat: véle majd megosztom.
Meg is győződtem néhány hónap múlva,
Hogy sok erény van ő belé szorulva,
Higyjék meg, szebb, mint a legszebb
mesék,

Egy ilyen tökéletes feleség.
Nem tréfa ennek fele sem,
Egészen az én esetem.

Mindössze csak félévig voltam házas
És pont fordítva jött mindenre vá'asz.
Mégvolt, meg néki mindhárom erénye,
Csak menetközben kisiklott szegényke.
A három kellék megvolt benne épen,
De föleserélte drága nőm eképen:
A konyhában olyan volt, mint egy dáma,
S mint egy szakácsné a hálószobámba,
És társaságban ha tartózkodott,
Mindenki azt mondotta rá: kokott!
És így lett az én esetem —
Az én válókeresetem.

MOLNÁR JENŐ

A m. kir. osztálysorsjáték résztvevői közül legtöbben régi sorsjegyszámaikat tartják meg, mert így előnyösebben kihasználhatják az óriási nyerési esélyeket. Emiatt áll aránylag kevés sorsjegy az új vevők rendelkezésére az április 17-én kezdődő új sorsjátékban. Siessen magának tehát egy sorsjegyet biztosítani, mert legutóbb is sokan, akik a húzás előtti napokban akartak sorsjegyet venni, már nem kaptak.

KOSSUTH LAJOS U. 7.
- AUGI 890-83 -

Alapítási év 1910
Hazánk első bélyegháza

**BUDAPESTI
BÉLYEGTŐZSDE**

Kérje most megjelent
5. számú árjegyzékünket

Budapest
Kossuth Lajos u. 7.

A BORSSZEM JANKÓ ALAPÍTÓJÁNAK ELFELEJTETT IRÁSA

Idősb Andrassy Gyula gróf mint miniszterelnök adta a Borsszem Jankónak ezt a nevet

Hatvannégy éves ez az ujság s így semmi oka sincs jubileumra. Noha újabban már húsz, tíz és öt éves jubiláris ünnepek is vannak. Mi még a hatvanast is kihagytuk. Ujságnál, szellemi terméknél az időt nem az ember korával mérik. Ágai Adolf mester, a Borsszem Jankó megalapítója, ha élne, valóban aggastyán volna. Hű olvasóink derékhadát is úgy kellene a régi ország minden temetőjében, meg különféle háborúk csatahelyeiről elnevezett tömegsírokban összetoborozni. Szellemének és lelkének édes szülőtte, a Borsszem Jankó, nem érzi magát öregnek. Minden új számával újjászületik. Majd ha csoda lesz egy hetven, hetvenöt vagy nyolcvan esztendő magyar ujság, amelyet nem a mohó napi hírhetség jól jövedelmező csillapítása tartott fenn, hanem az a változó korokon és ízléseken felül álló valami, amit egy nemzet, egy társadalom immanens szellemének, fénytöréseiben változó s mégis örök-egy sugárzású lelkének lehet mondani, akkor lesz kedvünk (vagy tán az utódainknak) ünnepelni.

Igy hát nem értenek félre bennünket, ha a „Borsszem Jankó” megalapításáról, annak is csupán egy — de történelmi aláfestésű — mozzanatáról szólunk. Ágai Adolf egyik bájosan stilizált leírásában találtuk meg annak a sokszor fölvetett kérdésnek a megfejtését: miért Borsszem Jankó a Borsszem Jankó? A tárcaszerű, minden szavában hiteles írás azon a héten jelent meg a Borsszem Jankóban, amikor idősb Andrassy Gyula gróf, az újkori Magyarország egyik legelső államférfia meghalt: 1890 február 23-án. Huszonhárom éves volt akkor a Borsszem Jankó, de a tapintatos Ágai Adolf addig senkinek sem árulta el: ki tartotta keresztvíz alá a kis Borsszem Jankót. Mikor a nagy hazafi lehunyt szemét, föllebentette a titok fátylát. Visszaemlékezését azzal a magyarázkodással kezdi, hogy Andrassy életében azért hallgatott a dolgról, mert egyrészt a grófort akarta óvni „a véresszájú Catoktól”, akik szemére vetették volna, hogy „az adózó nép verejtékes filléreiből személye körüli huszárságot” szervezett a Borsszem Jankó fejezékével, másrészt nehogy őt (Ágait) illessék a kérkedés és cifrázkodás vádjával.

És most átadjuk a szót lapunk alapító főszerkesztőjének:

„Úgy esett, hogy a Deák-párti „Bolond Miska” egyik vasárnap kegyetlen ellenzéki lett. Egy ízben már megírtam a „Budapesti Hírlap”-ban, hogyan keresett akkor Ludassy (Ludassy Ganz Mór, a miniszterelnöki sajtóiroda főnöke, Andrassy egyik legbizalmasabb embere. — B. J.) egy alkalmas embert, aki ráadná fejét egy Deák-párti élc'ap szerkesztésére, míg egyszer csak belém botlott s jobb híjján, kékdedve s nyomása alatt a körülményeknek, kezdte is velem az alkudozásokat.

Oh, könnyen azonban én sem álltam kőtelnek. Mikor megértettem Ludassy szavaiból, hogy az „öreg úr” (Deák Ferenc. — B. J.) és Andrassy nagyon óhajtottak az ilyen lap keletkezését, magam akartam velök beszélni. Bár ú. n. irodalmi multam számba se jöhetett (Ágai Adolf, akkor 31 éves orvos, már feltűnést keltett új hangjával az irodalomban. — B. J.) s a politikai szatirától még akkor merőben szűz voltam, önérzetem berzenkedett az ellen, hogy faute de mieux rám essék a választás. Elhatároztam, hogy vagy az „öreg úrral”, vagy Andrassyyal beszélek előbb.

Mekkora volt azonban meglepetésem, amidőn hazatérve, néhány sort leltem, amelyek a miniszterelnökhöz kértek engemet Budára még az este. Rút, ónos eső esett. A komfortáblis lova keservesen vonszolt fel a hegyre s nagyokat fújva állt meg velem a sárnya palota előtt.

Andrassy gróf abban a szobában fogadott, amely a nagy tereméből balra másodiknak nyílik. Álló íróasztalán iratesomókat forgatott. A lámpás ernyője homályba vont a arcát. Néhány pillanatnyi türelemre kért, mialatt nyájasan egy székre mutatott. Mondókára nem készültem. Az alkalomhoz fogom szabni észrevételeimet. Az enyhe, derengő légkörben valami biztató, megnyugtató volt. Pillanatnyi elfogódásom gyorsan eloszlott.

Míg ültem, érdeklődve csapongott szemem a gróf karcsú alakjáról egy mögötte függő női tanulmányfőre s innen egy ódon, százfiókos, remekművű François II. szekrényre. A festményben felismertem Katinka grófné szép vonásait. A kép gyorsan aláfestett vázlat volt csak, de ép oly gyöngéd, mint merész ecsetre vallott.

— Ugyebár, jó esquisse? — kérde a gróf, bronznehezékkal nyomva le a papiros-torlaszt. — Félbemaradt munka. Csak tudnám honnan előkeríteni, akitől származik! Valami Grósz Béla. Teljesen nyomát vesztettem a tehetséges fiatalembernek.

Grósz Béla! Hiszen ez nekem kedves gyermekkori pajtásom! Mindjárt ajálkoz-tam is, hogy előteremtsem.

— Az ügy, amely végett magamhoz kérettem, — mosolygott a gróf — a legkedvezőbb jel alatt kerül tehát közöttünk tárgyalásra. Jól tudja, miről van szó.

S elem adta, milyennek képzel ő egy élclapot. Legyen az bátor, legyen igazságos és, természetesen, legyen élces.

— Nyugtassa meg magát, — folytató — nem cselédnek szegődik a kormány zsoldjába. Nem szeretem, ha az esprit libériát hord. A Deák-párt hívének lenni, ez azt jelenti, hogy a szabadelvűséget szolgálja. Higgye meg, a mi kevés liberalizmus van ebben az országban, azt ezen az oldalon találja. A mi ellenzékünk, minden forradalmi pose-ja mellett szívében avitikus — egynehány „tulipiros” legény kivételével, de tán ezek is a vármegyebástyáit nézik barrikádnak.

A részletekre áttérve, súlyt vetett arra, hogy népmesebeli alaktól venné nevét a lap s ezért utasította vissza a „Csörgősipka”, „Bohóc” s még vagy három ilyes címet, melyekkel előálltam. „Paprika Jancsi” — ez a városi (Azóta Városliget. — B. J.) német „Hans Wurst”-nak a zabi gyereke. Szóba került a debreceni bolond, az „Istók” is, akit Petőfi emelt szárnyaira. „Bús fiú az nagyon”, — felelé Andrassy — „ábrándos és filozófus”. Végre „Babszem Jankó”-nak ejtették sorát.

— Már ez vígabb, magyarabb is, — mondá a gróf. — De nini, nálunk úgy is nevezik, hogy Borszem Jankó. Ebben benne van az, hogy „kicsi, de erős”, benne van tehát a szeretetreméltó kicsiség is. Mit gondol?

Nekem csak a kiejtés nehézsége ellen volt kifogásom.

— Annál jobb, — mosolygott. — Akadjon meg az emberek nyelvén és csipje.

Et sic factus Joannunculus Piperculus. (Igy született meg a Borszem Jankó. — B. J.)

Sokak előtt emlékezetes a hatás, mellyel mindjárt megjelenésének első heteiben járt ez a lap. S hatásával megnövekedett az én erőm és bizodalnam is. Persze, hogy olyan törzskarral, mellyel a hadjáratot megindítottam, biztos volt a győzelem: Kecskeméthy Aurél, Rákosi Jenő, Dóczy Lajos, Berczik Árpád, Hevesi Lajos és — Klics, az arctorzításnak e nagy mestere, kinél különbet még ma sem látok a legjelesebb külföldi élclapokban — az ilyen talentumok megmagyarázzák a szokatlan sikert.

A Borszem Jankó a Deák-párt lapja volt és ennek eszméit hirdeti. S bár a vezér helyébe a „generális” (Tisza Kálmán. — B. J.) lépett, eddig vallott hitéből egy ágazatot sem tagadt meg. Fennállásának hatodik hónapjában — mint ezt főkönyvi számadatokkal bizonyíthatom — busásan térültek meg a Borszem Jankó alapítási költségei. Ezt azoknak, akik illo tempore annyit hánytorgatták a „szubvenciót”.

Hogy az idétt Andrassy grófnak nem egy finom ötlete csillant meg e lap szövegében vagy rajzaiban, nem tagadom. De maga a gróf volt legjobban meglepetve, amidőn egy-egy szellemes gondolatával találkozott. Hogy, mint némelyek biztosan tudni vélték, állandó dolgozótársra volt a B. J.-nak, sajna, nem igaz. Hiszen még csak akkor lett volna az lap! — mely elvéve Arany János és László, Gyula és Pál és Szász Károly közleményeivel is ékeskedett.

Mint a nagy festőművészek az ő magas vásznaik mellől az apróbbhoz térnek, hogy a nagy alkotásaik mellett felesillámló vígabb ötleteiket rá vessék, — Andrassy Gyulának is tetszhetett, hogy hatalmas koncepciói mellett életet adjon egy kicsikének.

Addig él, ameddig él, — de valameddig él: örök dicsékedése lesz a Borszem Jankónak, hogy az a szikra, mely létre serkenté, az Andrassy Gyula szellemének a szikrája volt.

Dr. Gyulay Tibor

— Hallja-e?... Maga nagyon gyanus nekem.

— Ezt kikérem magamnak! Én büntetlen előéletű vagyok.

— Jó, jó, de úgy látom, rosszban töri a fejét. Maga csak azért utazik, hogy agyonütsesse magát.

A költő Szávay Gyula után Gyulay Tibor lett a budapesti kereskedelmi és iparkamara főtítkára. Adja Isten, hogy abból a hősköteményből, amely a magyar kereskedelem küzdelmeiről szól, a kitünő új főtítkár működése alatt végkép kimaradjon egy strófa. A katasztrófa.

A rádió és a parlament

Felszólalok a humoristák nevében

A rádió előfizetői úgy oda voltak Bethlen multkori berlini beszédétől, hogy kérvényt nyújtottak be a rádió vezetőséghez. A kérvényben azt a kívánságukat adták elő, hogy szerepeltesse nek ilyen politikai attrakciót minél gyakrabban, mert a miniszterelnök a rádióban még Rácz Lacinál is szebben szól.

Felbuzdulva a sikeren, egyesek most azzal a tervvel foglalkoznak, hogy a parlament üléseiről nap-nap után helyszíni közvetítést adjanak, hadd hallja az egész ország, hogy honatyáink mit cselekszenek.

Természetesen az ilyen helyszíni közvetítés nem olyan egyszerű dolog. A speakerre, aki bekonferálja az ülés eseményeit, ugyancsak nehéz feladat hárul. Szigorú tárgyilagossággal kell bejelentenie, hogy ki következik szólásra, vigyázni kell még a hangsúlyra is, mert a fejhallgatónak két oldala van: jobb- és baloldal.

Rendkívül ügyesen kell dolgozni a speakernek a közbeszólásokkal is. Van ugyanis a mi parlamentünknek egy sajátos tulajdonsága, mely abból áll,

hogy a legkomolyabb beszédek is félbeszakít egy-egy vicces közbeszólás. Mint ha a választókerület azért küldötte volna képviselőit a parlamentbe, hogy elvegye a humoristák kenyerét.

Ismerünk olyan képviselőket, akik direkt arra utaznak, hogy egy alkalmas pillanatban szóviccrakétákat röptessenek a levegőbe. Helyszíni közvetítésnél a rádióhallgató nehezen ismer rá a vicces közbeszólóra, miért is a speaker feladata az, hogy a vicc elhangzása után bemondja a tréfálkozó honatya nevét.

Sőt tovább megyek. A speaker ne csak a közbeszóló nevét mondja be, hanem mondja be mingyárt a forrást is, ahonnan az immunitás védelme alatt a viccet merítette. Mert az mégsem járja, hogy bennünket, humoristákat egyszerűen kihagyjanak.

De ha a vicc rossz, akkor legyen a dícsőség csak a közbeszóló képviselőé.

Speaker, vigyázat!

DYMI

A Magyar Általános Kőszénbánya Rt. az április 14-én tartott rendes évi közgyűlésen részvényenként harminckét pengő osztalék kifizetését határozta el.

Ilyen is akad?

— Kit mutogatnak itt?
— Egy embert, aki nem engedi magát kalapáccsal agyonverni.

Kimaradási engedély

* SZOCI JÁNOS,
LIBERÁL ISTVÁN,
DEMOKRATA MÓR országgyűlé-
si képviselő részére, akit ezen enge-
dély feljogosít arra, hogy a parla-
mentből az őszi (?) választást követő
ciklus tartamára kimaradjon.

Kelt Budapesten a Miniszterelnök
Úr 1931-ik jubileumi esztendejében.

BETHLEN s. k.
SCITOVSZKY s. k.

* A pláne nem kívánt, esetleg útált
név törlendő.

Reb Menachem Ciceszbeizer saját külön kecskeméti átka

— Kalapáccsal verjék o te fejedbe o
kecskeméti rablójilkos históriákat!

Waldmann Sándor

egészségügyi, fürdőszoba-, árnyék-
szék- és mosdóberendezések. Ólomárak,
víz-, gőz-, légszuszterelvények. Pipere-
cikkek. Fayencemosdók, klozetcsészék,
bidetek és ülőeszkák, stb., stb.

Budapesti VI, Vilmos császár út 61

Telefon: 102-74

A miniszterelnök előszobájában

Titkár: Mit akar az a kisiú?
A papa: Üdvözölni a kegyelmes
urat a tízéves jubileumán.
Titkár: Ráér, majd ha nagykorú
lesz.

Am.kir.Osztálysorsjáték

eszköz és mód arra, hogy
bárki jólétet és gondtalansá-
got szerezzen magának. Egy
kis szerencsével egész va-
gyont nyerhet az új osztály-
sorsjátékon. Nem kidobott
péNZ a sorsjegyért havonta
fizetendő 3, 6, 12, vagy 24
pengő, mert már a remény
és a szebb, jobb jövő iránti
önbizalom is éltető és serkentő
hatással van mindenkire.

Sorsjegyek rendelhetők az új
április 17-én kezdődő osztály-
sorsjátékokra az összes főáru-
sítóknál a hivatalos árakon:

Egész	Fél	Negyed	Nyolcad
24 P	12 P	6 P	3 P

Az Urikány-Zsilvölgyi Magyar Kő-
szénbánya Rt. az 1930-iki üzletév nyere-
ségéből részvényenként kilenc pengő osz-
talékot fizet.

Molnár Jenő tréfái

A férj első szava, a feleség első szava

Az ember otthagya a hivatalát, vagy a műhelyét, ballag hazafelé, közben sok mindent forgat a fejében, jobbra-balra nézdel, mindenféle különböző dolgon fennakad a szeme... de fogadok, arra senki sem gondol: mi lesz az első szava, amikor átlépi a háza vagy a lakása küszöbét?... mit fog mondani a feleségének? Mért is gondolna rá? A felesége előtt végre is nem betanult szerepet játszik az ember. Azt mondom, ami éppen az eszembe jut abban a pillanatban, amikor az asszonyt meglátom. Teszem azt: „szervusz, édesem”, „kezedet csókolom”, „hogya vagy, szívem?”, „mi az ujság?”, stb. És a feleség?... A rend kedvéért kategóriákba osztom a különféle vérmérsékletű és természetű férjeket, illetve feleségeket. Tehát: lássuk, azaz halljuk, mit mond a feleség?

A házsártos asszony így fogadja munkából hazatérő férjét:

— Hát már megint hol mászkálsz ennyi ideig?... Azzal persze nem törödsz, hogy az embert itthon majd fölveti a méreg...

(Mire gondol ilyenkor a férj? *Fenti esetben ezt gondolja:*)

— Mért büntet engem az a jóságos Úristen?... És ha már büntet, akkor legalább legyen rá oka. Holnaptól kezdve tényleg későbbben járok haza.

Az ideges asszony nem hallja, hogyan üdvözlí a férje, mikor belép, mert már ajtónyitáskor rázúdul:

— Képzeld el, kérlek, mi történt megint?... Ez a borzasztó lány (értsd: a háztartási alkalmazott) eltört egy poharat... de ez még semmi! Most jöttem rá, hogy a multkor ő csinálta a pletykát a szomszédokkal. Ez már tűrhetetlen! Csakhogy neked beszélhet az ember, nem

törödsz semmivel... Szépen magamra hagysz a fejfájásommal meg az ideg-görcseimmel...

(*A férj ezt gondolja:*)

— Hat óra hosszat dolgoztam és most hazajöttem pihenni. Félóráig talán kibírom. Aztán rohanok.

A jó asszony elébesiet az urának és ha fáradtnak vagy rosszkedvűnek látja, mosolyogva szól:

— Hát már nem is örülsz, ha hazajössz?... Biztosan valami semmiség bosszantott fel megint, ugy-e, öregem?...

(*A férj ezt gondolja:*)

— Te drága, áldott lélek!... Mintha nem tudnám, hogy neked jobban fáj az, ami engem bosszant... vagy lehet, hogy téged sokkal nagyobb bosszúság ért idehaza... (*Ezt gondolja és gyöngéden megcsókolja.*)

Az okos asszony, akit főleg azért mondok okosnak, mert mindig derűs az arca, ha a férje hazajön, így szól:

— Jaj, de kedves vagy, hogy csak most jöttél!... Mintha megérezted volna, hogy ép most készült el az ebéd.

(*A férj ezt gondolja:*)

— Oh, te aranyos, huncut jószág!... Ahelyett, hogy megkorholnál, amiért ilyen későn jöttem haza, még hálálkodol is a komiszságomért. Nincs nálad tökéletesebb asszony a világon... (*Átöleli és közben elhatározza, hogy valami szép ajándékkal fogja meglepni.*)

Most pedig jöjjön a férfi!

A nyersmódorú férj (egyben rendszert önző is) e szavakkal állít be:

— Na, mi van az ebéddel?...

(*A feleség ezt gondolja:*)

— Ne adj Isten, hogy egyetlenegyszer azt kérdeznéd: hogy vagy, drágám?

Az ideges férj első szavai:

Nem szép

ha egy nő, habár szüksége volna rá, nem szörteníti a hónalját, amikor a dr. Morisson szörtenítő Depilátorral fájdalom nélkül, gyorsan eltávolíthatná a

felesleges hajszálakat. A dr. Morisson-Depilátornak kellemes az illata, használata egyszerű, gyors és megbízható.

— Hallatlan, hogy mennyi baja van az embernek!... Majd megbolondulok a sok munkától... Ha tudnád, hogy fáj a fejem!... és megint kínoz a reumám... Mi van ebédre?

(A feleség ezt gondolja:)

— Ha tudnád, mennyire unom ezt a mindennap elnyöszörgött panaszodat!

A jó férj mosolyogva lepi át a lakás küszöbét, megcsókolja az asszonyt és azt mondja:

— Mi ujság itthon, szívem? Ugy-e, nem haragszol, hogy pár perccel később jöttem?...

(A feleség ezt gondolja:)

— Milyen figyelmes, milyen udvarias!... Isten ments, hogy elmondjam neki, milyen kellemetlenségem volt ma a Róza néni miatt... Még hogy elrontsam a jókedvét?!

Az okos férj, aki csekély félórával később jön haza, így üdvözli ideges feleségét:

— Szervusz, drágaságom!... Nézd, mit hoztam neked? (Virágcsokrot nyújt át.) Három üzletben is jártam, míg kedvemre valót találtam. Ezért vártattalak meg egy kicsit. De hogy milyen szép vagy máma!...

(A feleség ezt gondolja:)

— Tudom, amit tudok... De olyan ellenállhatatlanul kedves vagy, hogy jó képet vágok és vigyázok magamra, nehogy észrevevél, milyen ideges vagyok. Húsz perccel azelőtt még azt hittem, hogy egy virágvázát vágok a fejedhez dühömben... És tessék, most szépen beleteszem a vázába ezt az édes kis csokrot.

Az Andrássy úti divatüzletben

Komlós Sándortól, a népszerű Andrássy úti úridivatkereskedőtől megkérdezte a héten egy politikai vevője:

— Mit szól a Bethlen tízéves miniszterelnökségéhez, Komlós úr?

— El vagyok ragadtatva tőle, — felelte Komlós. — Ehhez a miniszterelnökséghez nem lehet mást hasonlítani, csak az én ruháimat.

— Hogy-hogy?

— Azok tartanak ilyen sokáig.

Kéziratokat és rajzokat nem adunk vissza. — Kalapács. Ugy látszik, mégis csak nehezebb egy jó verset összekalapálni. Az ön rémes rimes sorait átadtuk a kecskeméti rendőrségnek. Ott még ki-sütnek valamit belőlük. — S. S. Ezúttal nem akadt. Megesik az ilyesmi „jobb családokban” is. — P. E. Tetszésére bízunk. Ép elég az aktualitás ahhoz, hogy himet tudjon varrni belőle. — K. B. Formázásokról beszélni sem lehet, viszont az elmésség is sántít. Nézd, hogy prózában ne sikerülne. Egyelőre elégedjék meg a biztatással. — Litterátus. Ön megütközik azon, hogy Móricz Zsigmondot üzőbe vették. Vannak még itt öreg magyarok, akik nagyon jól emlékeznek azokra a kegyetlen támadásokra, amelyekkel Jókai Mór hazafiságát merészelték kétségbevonni egyes Negyvennyolcasok (akik valószínűleg nem is olvasták), csak azért, mert a mi mesekirályunk Hatvanhetes volt. Nem kell hát olyan forrón enni a támadócikkeket, mint ahogy — kifőzik őket. — G—l F—a. Ha egy szabad estéje van, nézze meg Dela Lipinskaja asszonyt a Terézkörúti Színpadon. Csodálkozni fog, hány színle lehet a hangnak, a női mosolynak, a fintornak, a mozdulatnak. Főleg, ha a színész úgy tud játszani, hogy nem látszik meg rajta, hogy játszik. — Rm. A Borsszem Jankó régi ötletformáit kezdőknek nem szabad utánózni. ezt mi kifejezetten csak a napilapoknak engedélyeztük. — Több levélről a jövő számban.

Abbazia-Kávéház

(Oktogon)

Tulajdonos: Steuer Gyula

Cégalapítás: 1869

KOTÁNYI

KITÜNŐ

PAPRIKA

VI, Teréz

KÁVÉ

körút 10

TEA

BORSSZEM JANKÓ A TURFON

Hat hónapig vártak a lósport rajongói erre a husvétra. Végre! Megnyílt az új versenypálya, Budapest egyik legeurópaibb látványossága. Hogy csinálták meg ebben a nincstelen világban? — nem tudjuk, de csodálatba ejtették vele a várost. Akaraterőt és leleményt lehet tanulni tőlük.

Bár az idő nem nagyon kedvezett a premiernek, nemcsak az istállótulajdonosokat és a trénereket, meg az ügyszólván hivatásos sportkedvelőket láthattuk kint, hanem Budapest politikai, művészeti és társaséletének sok számottevő tagját. Elegáns nőket és férfiakat. A mázsálóban fürgén intézkedik Dréher Jenő, mellette trénerre, a délceg Pejacsevich gróf. Ott látjuk az úrlovassport jövőre két reménységét, a helyes kis Pejacsevich Péter grófot és barátját, a már is sok diadalt aratott Herberstein grófot. Látjuk ide-oda cikkézni a fiatalos Schiffer Miksát, a Wenckheim-családot és majdnem az egész istállótulajdonos gárdát. A szokék csoportjában a tagbaszakadt, csupaizom Scheibal, a lóversenysport verhetetlen sampionja, továbbá a megnyitó nap hőse, a kissé megemberesedett Klimscha gyerek, aztán Balog és a leányarcú, de keményöklű Csaplár. Mindenütt jókedvű, beszélgető csoportok.

Az első nap főeseménye a Pestmegyei Handicap, melynek jelöltjei már mint kényesen begyessedő hölgyek és fölényeskedő urak sétálnak előttünk. A profeszionátusok nagy csoportja egy „Példás” nevű paripára esküszik, viszont e sorok írójának borbélyja borotválkozás közben kijelentette, hogy nem fog soha többé a szemem elé kerülni, ha nem „Gitana” nyeri meg a versenyt kenterben. A meggyőző előadást két súlyos érvel támasztotta alá: egyszer a jobbarcomon, egyszer pedig az államon alaposan megvágott. Gondoltam, ha már ennyi vérembe

került ez a „Gitana”, hadd kerüljön még tíz pengőmbé. De nini, mi ez? Egy ló, mintegy különállón a többtől, játsszi könnyedséggel száguld a cél felé. Nem akarok hinni a szemeimnek, míg el nem száguld a cél előtt a piros-fehér szegélyű Dréher-ló, „Gitana”. Tíz pengőre 139 pengőt kapok, vagyis 129 pengőt hozott a kitünő Figaró tipje.

Hazamenet megvitattuk a jövő eshetőségeit. Kik lesznek a szezon hősei? Az angol tenyésztésű acélos Thank You, a hatalmas rámajú Kapitány, avagy a kecseslábú fürgé Siker? Találgatjuk, „tudományosan” magyarázgatjuk, kapacitáljuk egymást. Közben észre se vesszük, hogy hat hónap óta nem izgatott bennünket így sem a nagypolitika, sem a kispolitika, sem a színház, sem a film, sem az a förtelmes sok bűnügy.

Ez a turf hatalmas.

—rosi

Csak otthonosan!

A börtönigazgató nyájas arccal fogadja a bevonuló Fukszt.

— Na, mi az, Fuksz? Már megint itt van?

— Igen, direktor úr, — feleli Fuksz — majd könnyedén megkérdi: — Nem kerestek közben telefonon?

Tavasz a Ligetben

avagy: mi is az a sex appeal?

Úriház dísze: A SZÉP KÖNYV

Szép könyv dísze:

AZ ÍZLESES, MŰVÉSZI KÖTÉS

Köttesse be könyveit

Müller György könyvkötészetében.

Budapest V, Vadász ucca 30.

COTY PUDER, PARFÖM
RUZS felülmulhatatlan

A BORSSZEM JANKÓ RÉBUSZAI

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A helyes megfejtők a következő jutalmakban részesülnek:

1.

Sternberg

RÁKÓCZI ÚT 60
Klr. Udvari Hangszergyár
GRAMOFON LEMEZ

2.

1 doboz **DESSERT**
„Cadeau” csokoládéárugyár rt.
Budapest VI, Izabella u. 88. gyártmánya

3.

Egy nagy művészi fénykép
FOTO KLÁRA
műterméből
V. Erzsébet tér 3. V. em. (Lift)

4.

Egy detektoros készülék
Reich Miklós
VI, Vilmoscsá- rádó és gramofon
szár út 45. sz. nagykereskedéséből

5.

3 óriás tubus
„OTO” íémtisztító
Mindent gyorsabban, tartósabban, szebben
tisztít, fényesít
Főlerakat: ERA MŰVEK V. Katona József u. 31

6.

Egy gobeline-párnaalap fonállal
WEISZ MARISKÁ-tól
V. Lipót körút 22

7.

Egy jumper blúz
FENYVES divatáruházából
CALVIN-TÉR 7

8.

Egy darab 13×18 méretű művészi kivitelű kép
H. Kemény Rózsi és Ujvári Margó
fényképészeti műterméből
I. MÉSZÁROS UCCA 4. III. EM. 1

9.

EGY DARAB MŰVÉSZI FÉNYKÉP
Kis Pál koszorus fényképész-mester mű-
terméből. VII, Király ucca 51. sz.

10.

Egy darab „ERA” lakkelpő ápoló
Egy darab „ERA” színes cipő ápoló
Egy darab „ERA” fekete cipő ápoló
Főlerakat: Budapest V, Katona József u. 31

11.

Egy üveg **BAEDER** parfüm
FRITZ ZSIGMOND illatszertárából
Rákóczi út 4
külön manikűr terem. Manikűr 40 fillér

12. *Lovász Károly* „Butapest” című humoros könyve *Galantai Gyula* könyves boltjából (Andrássy út 54.).

13. *Molnár Jenő* humoros könyve: „Ilyenek vagyunk.”

14. „Mokány Berci zaftos históriái.”

15. *Seiffensteiner Salamon* anekdotái.

A *Borsszem Jankó* múlt számában közzölt rébuszok megfejtése: 1. *Göre Gábor*, 2. *Konferencia*, 3. *Következetlen*. A megfejtők közül dr. *Berczel Aladárné*, *Körtvélyessy Zoltán*, *Molnár Anna*, *György Ervin*, *Grünbaum Simon*, *Hajnal Gyula*, dr. *Reich Zoltánné*, dr. *K. Tóth Mihály*, *Nyiregyházi Sándor*, *Scheer Mimi*, *Bernát Olga*, *László Ilona*, *Skultéty Gusztáv*, *Mátyás Rezsőné* nyertek jutamakat. A nyereményutalványokat a kiadóhivatal postán küldi a felsoroltaknak.

Megfejtők, akik nem előfizetői lapunknak, csakis az alábbi szelvény beküldése mellett részesülnek jutalomban:

BORSSZEM JANKÓ

április 15-i rejtényszelvénye

A mesteruszó öngyilkos-kalandja

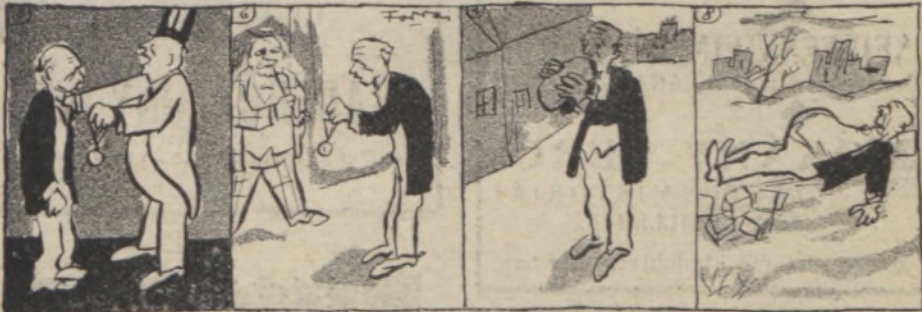

Az öngyilkosjelölt nem gondol rá, hogy kitűnően tud úszni...

...és anélkül, hogy akarná, a víz felszínén marad.

A bátor életmentő elfelejti, hogy nem tud úszni...

...elmerül, de az öngyilkosjelölt erős kézzel megragadja.

Az életmentő öngyilkosjelölt érdemrendet kap...

...de szegény eladja, mert már régóta éheznek.

A szerencsétlen mohó étvágygal egy egész kenyert befal —

...és fölfúvódott gyomorral végre célt ér: meghal.

Mai divat

- Mi az, Adolf, te még fejből számolsz?
- Igen. Miért?
- Na hallod, te nagyon maradi ember vagy. Hiszen ma már nem divat a fejszámolás, csak a felszámolás.

Pesti párbeszéd

- Wekerlénék nagy sikere volt.
- Hogy-hogy?
- Spórolásra buzdította az embereket.
- Na és?
- Na és azóta egész Európa ilyen pénzügyminiszterre spórol.

64. évfolyam, 8. (3174.) szám

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ dr.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, Mozsár u. 9. Tel.: A.233—24

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó rt.

Igazgató: MOLNÁR EMIL

A BORSSZEM JANKÓ előfizetési árai:

Egész évre	20 pengő — fillér
Félévre	10 pengő 50 fillér
Negyedévre	5 pengő 50 fillér

Bíró Miklós nyomdai műintézet rt. nyomása, VII. Rózsa ucca 25.

Felelős: Sándor Zsigmond igazgató

KÉRJÜK

t. előfizetőinket, szíveskedjenek a „Borszem Jankó“ előfizetését megújítani, hogy lapunkat tovább is zavartalanul küldhessük!

MOLNÁR JENŐ

HUMOROS KÖNYVEI:

ILYENEK VAGYUNK

ÁRA 1 PENGŐ 50 FILLÉR

SEIFFENSTEINER SALAMON

ADOMÁL ÁRA 50 FILLÉR

MOKÁNY BERCI

ZAFTOS HISTÓRIÁI
ÁRA 50 FILLÉR

Megrendelhető kiadóhivatalunkban.

Olvassa a

MAGYAR HIRLAP

-ot,
a magyar értelmiség legkitűnőbb napilapját

Ideg- és ütőérbajból, reumából és szexuális gyöngeség-ből

gyógyulást keresők kérnek ingyenes tájékoztatót az

Elektromágneses Gyógyintézet-től.

Bpest VII. Vilma királynő út 11 B

Az

ESTIKURIR

*a liberális
polgárság lapja*

Mindenki olvassa

HIRDESSZEN AZ

ARADI KÖZLÖNY-ben!

EGÉSZ ERDÉLY OLVASSA

FREUND
CINKOGRAFIA
VII. THÖKÖLY-ÚT 8 TEL. J.: 426-96

Olvassa
minden
hétfőn a

REGGELI UJSÁG

az egyetlen
nagy illusztrált
hétfői
lapot